

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 41 0 P 102637 25 Gž
Zenica, 27.11.2025. godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Nedeljka Mađar-Ramljak, kao predsjednica vijeća, Srećko Kokor i Indira Pašić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice P. A.iz K., ul. ..., zastupana po punomoćniku Koroman Suadi, advokatu iz Vogošće, protiv tuženog P. E. iz V., ..., zastupan po punomoćniku Karamehić Nedimu, advokatu iz Visokog, radi regresnog duga i utvrđenja prava vlasništva na nekretnini, v.s. 102.661,01 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv Presude Općinskog suda u Visokom broj 41 0 P 102637 24 P od 28.04.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 27.11.2025. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba se odbija kao neosnovana i prvostepena presuda se potvrđuje.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom, stavom prvim izreke, obavezan je tuženi da tužiteljici isplati iznos od:

- 25.329,14 KM sa zakonskom zateznom kamatom i to na iznos od 272,43 KM počev od 28.06.2016. godine pa do isplate, na iznos od 272,43 KM počev od 28.07.2016. godine pa do isplate i na iznos od 24.784,28 KM počev od 01.08.2016. godine pa do isplate,
- 9.138,34 KM na ime duga po osnovu troškova (za usluge održavanja zgrade, komunalnu naknadu, sakupljanje, prečišćavanje i distribuciju vode, uređenje grada, odvoz i deponovanje smeća, grijanje, isporuka el. energije), sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 29.01.2025. godine pa do isplate,
- 3.743,86 KM na ime zakonske zatezne kamate od dana dospijeća svakog računa za troškove usluge održavanja zgrade, komunalnu naknadu, sakupljanje, prečišćavanje i distribuciju vode, uređenje grada, odvoz i deponovanje smeća, grijanje, isporuka el. energije za period od 01.06.2016. godine do dana vještačenja, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Stavom drugim izreke, odbijena je tužiteljica sa dijelom primarnog tužbenog zahtjeva u kojem traži da se obaveže tuženi da tužiteljici isplati iznos od:

- 25.329,13 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 27.06.2007. godine pa do isplate,
 - 17.864,40 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 01.08.2016. godine pa do isplate,
 - 25.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 01.08.2016. godine pa do isplate,
- te sa dijelom zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na iznose i za periode kako slijedi:
- na iznos od 272,43 KM obračunate na ovoj iznos za dan 27.06.2016. godine,
 - na iznos od 272,43 KM počev 27.06.2007. godine pa 27.07.2016. godine,
 - na iznos od 24.784,28 KM počev od 27.06.2007. godine pa do 31.07.2016. godine,
 - na iznos od 9.138,34 KM počev od 10.06.2024. godine kao dana podnošenja tužbe pa do 28.01.2025. godine, kao neosnovanim.

Stavom trećim izreke, odbijena je tužiteljica sa eventualno postavljenim tužbenim zahtjeva koji glasi:

„Utvrdjuje se da je tužiteljica vlasnik sa dijelom 1/1 na nekretnini upisanoj u zk. ul. 4403 ko ..., parcela broj: 1355/41EZ1U1J16, suvlasnički dio od 84/2084 na nekretnini označenoj kao k.č.

1355/41 povezano s vlasništvom na posebnom dijelu zgrade STAN koji se nalazi u K., ul. ... ST-2, broj 14, sprat potkrovlje, koji se sastoji od 3 soba ukupne površine 84m².

Dosljedno prednjem tuženi P. (R.) E. je dužan trpiti brisanje upisanog prava suvlasništva sa udjelom ½ na nekretnini upisanoj u zk. ul. 4403 ko ..., parcela broj: 1355/41EZ1U1J16, suvlasnički dio od 84/2084, na nekretnini označenoj kao k.č. 1355/41 povezano s vlasništvom na posebnom dijelu zgrade - STAN koji se nalazi u K., ..., broj 14, sprat potkrovlje, koji se sastoji od 3 soba ukupne površine 84m².

Nalaže se zemljišnoknjižnom uredu Općinskog suda u Kaknju da izvrši brisanje izvršenog upisa prava suvlasništva sa udjelom ½ P. (R.) E., na nekretnini upisanoj u zk. ul. 4403 ko ..., parcela broj: 1355/41EZ1U1J16, suvlasnički dio od 84/2084 na nekretnini označenoj kao k.č. 1355/41 povezano s vlasništvom na posebnom dijelu zgrade - STAN koji se nalazi u K., ..., broj 14, sprat potkrovlje, koji se sastoji od 3 soba ukupne površine 84m² i izvrši upis prava vlasništva tužiteljice sa dijelom 1/1 na nekretnini upisanoj u zk. ul. 4403 ko ..., parcela broj: 1355/41EZ1U1J16, suvlasnički dio od 84/2084 na nekretnini označenoj kao k.č. 1355/41 povezano s vlasništvom na posebnom dijelu zgrade -STAN koji se nalazi u K., ul. ..., sprat potkrovlje, koji se sastoji od 3 soba ukupne površine 84m²., kao neosnovanim.

Stavom četvrtim izreke, određeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv navedene presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu kojom pobija prvostepenu presudu u dosuđujućem dijelu zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogo da drugostepeni sud žalbu uvaži i presudu u pobijanom dijelu preinači na način da u cijelosti odbije tužbeni zahtjev, ili da presudu u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u dijelu u kojem se ista pobija žalbom, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povredu odredaba parničnog postupka, shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), drugostepeni sud je zaključio sljedeće:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora u ovoj žalbenoj fazi postupka je zahtjev tužiteljice da joj tuženi isplati novčani iznos od 25.329,14 KM na ime otplaćenog kredita po Ugovoru o stambenom kreditu broj 69420/7 od 22.06.2007. godine, zatim zahtjev da joj isplati iznos od 9.138,34 KM na ime 1/2 plaćenih troškova za period od 01.06.2016. godine do 28.01.2025. godine po osnovu usluga održavanja zgrade, komunalne naknade, sakupljanja, prečišćavanja i distribucije vode, naknade za održavanje zajedničkih dijelova i uređaja zgrada, odvoz i deponovanje smeća, grijanje, isporuka električne energije za stan suvlasništvo tužiteljice i tuženog sa dijelom od 1/2, te zahtjev da joj isplati iznos od 3.743,86 KM na ime 1/2 obračunate zakonske zatezne kamata od dana dospijeca svakog računa za troškove usluge održavanja zgrade, komunalnu naknadu, sakupljanje, prečišćavanje i distribuciju vode, naknade za održavanje zajedničkih dijelova i uređaja zgrada, odvoz i deponovanje smeća, grijanje, isporuka električne energije za period od 01.06.2016. godine do 28.01.2025. godine.

Među strankama je nesporno da su tužiteljica i tuženi živjeli u bračnoj zajednici u periodu od 25.10.2007. godine do 01.06.2016. godine kada je prekinuta faktička bračna zajednica, te da je brak razveden pravomoćnom sudskom odlukom Presudom Općinskog suda u Kaknju br. 36 0 P 059588 23 Gž od 07.09.2023. godine. Među parničnim strankama je sporno da li su

potraživanja zastarjela i da li tužiteljica ima pravo i na troškove za usluge čija visina zavisi od potrošnje.

Kada je u pitanju osporavanje prvostepene presude u dijelu u kojem je tuženi obavezan da tužiteljici isplati iznos od 25.329,14 KM na ime otplaćenog kredita po Ugovoru o stambenom kreditu broj 69420/7 od 22.06.2007. godine, koji tuženi osporava iz razloga što smatra da prvostepeni sud nije cijenio istaknuti prigovor zastare potraživanja, ovaj žalbeni navod nije osnovan. Pravilno je prvostepeni u utvrdio činjenično stanje i to, da je tužiteljica u toku bračne zajednice sa tuženim redovno putem trajnog naloga otplaćivala anuitete kredita po Ugovoru o stambenom kreditu br. 69420/7 zaključenom dana 22.06.2007. godine, da je nakon prestanka faktičke bračne zajednice odnosno nakon 01.06.2016. godine isplatila na ime ovog kredita putem anuiteta iznos od 1.089,70 KM, te da je dana 01.08.2016. godine izvršila prijevremenu otplatu ostatka duga po ovom kreditu u ukupnom iznosu od 49.568,57 KM i to podizanjem novog kredita kod UniCedit banke d.d. Mostar u iznosu od 26.000,00 KM i novčanim sredstvima u iznosu od 25.000,00 KM dobivenih prodajom posebne imovine. Provedenim vještačenjem po vještaku finansijske struke, čiji nalaz i mišljenje je prvostepeni sud prihvatio pravilno ocijenivši da je isti urađen u skladu sa pravilima struke, utvrđeno da je tužiteljica po osnovu Ugovora o stambenom kreditu broj 69420/7 od 22.06.2007. godine nakon prestanka faktičke bračne zajednice sa tuženim odnosno nakon 01.06.2016. godine uplatila ukupan iznos od 50.658,27 KM koji iznos je potraživala tužbenim zahtjevom, a prvostepeni sud joj je dosudio 1/2 traženog iznosa, odnosno iznos od 25.329,14 KM.

Prvostepeni sud je na strani 19. pasus 4., 5. i 6. pobijane presude obrazložio zašto nije cijenio kao osnovan prigovor zastare potraživanja, a koje obrazloženje prihvata i drugostepeni sud. Pravilno je prvostepeni sud obrazložio, a kako je naprijed navedeno, ta činjenica nije bila ni sporna među parničnim strankama, da je brak razveden 07.09.2023 godine. Odredbom člana 381. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ br. 29/78 do 57/89, „Službeni list RBiH“ br. 2/92, 13/93 i 13/94, te „Službene novine Federacije BiH“ br. 29/03 i 42/11) propisano je da zastarijevanje među bračnim drugovima ne teče, te s obzirom da je brak razveden 07.09.2023. godine, a da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena dana 11.06.2024 godine, to nije protekao rok od 5 godina propisan odredbom člana 371. ZOO-a jer u periodu od 2016. godine do 2023. godine zastarijevanje nije teklo.

Kada su u pitanju žalbeni navodi koji se odnose na potraživanja plaćenih troškova za period od 01.06.2016. godine do 28.01.2025. godine po osnovu usluga održavanja zgrade, komunalne naknade, sakupljanja, prečišćavanja i distribucije vode, naknade za održavanje zajedničkih dijelova i uređaja zgrada, odvoz i deponovanje smeća, grijanje, isporuku električne energije, isti se pokazuju neosnovanim u dijelu u kojem žalitelj navodi da je prvostepeni sud nepotpuno utvrdio činjenično stanja. Prvostepeni sud je utvrdio da je od početka 6. mjeseca 2016. godine pa do danas, stan, koji je u suvlasništvu parničnih stranaka sa dijelom od po 1/2, koristila isključivo tužiteljica, da je tužiteljica u utuženom perioda plaćala režijske troškove i druge naknade vezane za predmetni stan, te da tuženi za cijeli utuženi period nije plaćao ove troškove. Uvidom u Nalaz i mišljenje vještaka i Dopunu Nalaza i mišljenja proizilazi da se svi režijski troškovi plaćaju u određenom iznosu nezavisno od potrošnje, izuzev električne energije. Međutim, tuženi tokom postupka nije tražio da vještak u odnosu na utrošak električne energije razdvoji iznos koji se odnosi na potrošnju u odnosu na fiksni trošak, pa je pravilno prvostepeni sud primjenom pravila o teretu dokazivanja i člana 7. i 123. Zakona o parničnom postupku obavezao tuženog kao suvlasnika stana da tužiteljici isplati polovinu plaćenih troškova.

Dakle, žalbeni razlozi, iz kojih tuženi pobija presudu prvostepenog suda u dosuđujućem dijelu (stav prvi izreke), nisu ostvareni, jer je prvostepeni sud odlučno činjenično stanje pravilno i potpuno utvrdio i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo, a

nisu ostvareni ni razlozi na koje drugostepeni sud, shodno odredbi iz člana 221. Zakona o parničnom postupku, pazi po službenoj dužnosti.

Na osnovu svega iznesenog, odlučeno je kao u izreci ove presude, primjenom odredbe iz člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća
Nedeljka Mađar-Ramljak